

Kommunal målsetting for hjorteviltforvaltning i Verdal kommune

Saksbehandler: Trond Rian E-post: trond.rian@innherred-samkommune.no Tlf.: 74048552	Arkivref: 2012/4556 - /
--	-----------------------------------

Saksordfører: (Ingen)

Utvalg	Møtedato	Saksnr.
Utmarksnemnda i Verdal kommune	13.06.2012	

Rådmannens forslag til vedtak:

Forvaltningen av elg, hjort og rådyr skal basere seg på prinsippene i § 1 og 3 i Forskrift om forvaltning av hjortevilt.

For elg ønskes en stabil utvikling av elgbestanden, noe som over år innebærer gjennomsnittlig årlig uttak i størrelsesorden 210 - 260 dyr. Det er et siktemål at all forvaltning av elg i kommunen skal være basert på flerårige bestandsplaner utarbeidet av rettighetshaverne innenfor en rasjonell valdstruktur.

For hjort ønskes en utvikling der gjennomsnittlig årlig uttak økes til et nivå mellom 30 og 50 dyr. De hjortetette deler av kommunen bør forvaltes iht bestandsplan.

For rådyr er det ikke hensiktsmessig med målsettinger knyttet til uttak. Jaktuttak det enkelte år må tilpasses viktige faktorer som gaupebestand og vintre.

Målsettingene gjelder til de blir revidert.

Vedlegg:

Ingen

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

Ingen

Saksopplysninger:

Ny forskrift om forvaltning av hjortevilt (§ 3) sier at kommunen skal vedta målsettinger for utviklingen av bestandene av elg, hjort og rådyr der det er åpnet for jakt på arten(e):

§ 3. Mål for forvaltning av elg, hjort og rådyr

Kommunen skal vedta målsettinger for utviklingen av bestandene av elg, hjort, og rådyr der det er åpnet for jakt på arten(e).

Målene skal blant annet ta hensyn til opplysninger om beitegrunnlag, bestandsutvikling, skader på jord- og skogbruk og omfanget av viltulykker på veg og bane.

Formålsparagrafen sier noe om rammen for forvaltningen:

§ 1. Formål

Formålet med denne forskriften er at forvaltningen av hjortevilt ivaretar bestandenes og leveområdenes produktivitet og mangfold. Det skal legges til rette for en lokal og bærekraftig forvaltning med sikte på nærings- og rekreasjonsmessig bruk av hjorteviltressursene. Forvaltningen skal videre sikre bestandsstørrelser som fører til at hjortevilt ikke forårsaker uakseptable skader og ulemper på andre samfunnsinteresser.

Fra midten av 1990-tallet har kommunen hatt en målsetting knyttet til elgebestanden, som i korthet gikk ut på ønske om stabil utvikling, men at bestanden skulle styrkes i øvre/østlige strøk og stabiliseres i vestlige deler av kommunen. En målsetting som må sies å være oppnådd.

Vurdering:

En skal ikke overvurdere betydningen av kommunale målsettinger for hjortevilt, og spesielt for rådyrbestanden som svinger sterkt med gaupebestand, vintre og andre faktorer så synes en kommunal målsetting å være av begrenset verdi.

Både § 1 og § 3 i Forskriften legger føringer for hvilke premisser som skal vektlegges.

Når det gjelder elgbestanden har en gode data på bestandsutvikling. Skadebildet på jord- og skogbruk, og frekvensen av påkjørsler er på et relativt moderat nivå. Stabilitet forenkler forvaltningen for alle parter, og det er belegg for å hevde at Verdal har hatt den mest stabile elgbestanden i fylket de sist par 10 årene. Elgforvaltningen i kommunen er organisert i to vald - øvre og nedre som begge har bestandsplaner.

For hjort har en ikke like gode data, men føring av sett hjort skjema gir indikasjoner på en jevn men ikke kraftig bestandsøkning. Dette er for så vidt en typisk bestandsutvikling for hjort. Fellingsprosenten er lav ca 55 %. Hjorten er kjent som en større utfordring for landbruket enn elgen. I et av kjerneområdene - Vukuområdet - er det påvist en god del barkskrelling i hogstklasse 3 (yngre produksjonsskog) på god bonitet. I noe omfang er dette betydelige økonomiske skader for skogeier. Uttaket av hjort synes i for liten grad å følge bestandsutviklingen. For å begrense skadeutvikling er det ønskelig at uttaket heves. Øvre Verdal som feller 95 % av hjorten har bestandsplan.

Fellingen av rådyr har svingt de sist 10 årene fra ca 70 dyr til 200 dyr for hele kommunen. Gaupebestand og hvor vinteren (snø/kulde) er avgjørende. Rettighetshaverne /jegerne er rimelig flinke til å tilpasse uttaket til dette. Bestandsplaner som virkemiddel har mindre effekt og betydning enn for elg og hjort. Det har liten hensikt å underlegge denne forvaltningen konkrete kommunale målsettinger.

Målsettingene er ikke svært detaljert utformet. Forvaltningen for elg og hjort i kommunen er godt organisert, og kompetansen er økende blant rettighetshaverne. Det vurderes som viktig at disse kan sette egne og mer detaljerte målsettinger som kommer til uttrykk i bestandsplanene. Forslaget til målsettinger er på et overordnet nivå og muliggjør det. Slik en kjenner lokal forvaltning er det også konsensus rundt disse målene. For mer detaljerte målsettinger ville det vært riktig med en høringsrunde i forhold til rettighetshavere mv.